

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6Csp/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818200346
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2019:6818200346.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci žalobcu: E. E., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. XXX XX E. XX, zastúpený Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou, Zakvášov 55, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, sídlo: Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s. r. o., sídlo: Pribinova 25, 810 11 Bratislava, o zaplatenie 1.512,16 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.512,16 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.512,16 Eur od 02.03.2018 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu, z a m i e t a .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 22.02.2018 domáhal proti žalovanému zaplatenia 1.512,16 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1512,16 Eur od 10.03.2017 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 27.09.2012 zmluvu o revolvingovom úvere, poskytnutý úver žalobca pre neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie niektorých zákonných náležitostí a pre viaceré neprijateľné podmienky považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi bol vyplatený úver vo výške 1.284,25 Eur a 678,76 Eur, žalobca na jeho splatenie zaplatil žalovanému celkom 3.475,17 Eur, pričom žalovaná suma 1.512,16 Eur predstavuje rozdiel medzi žalobcom prijatými prostriedkami z úveru a zaplatenými splátkami.

2. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom Okresného súdu Revúca č.k. 6Csp/32/2018-17 zo dňa 28.02.2018, ktorým podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel, a proti ktorému podal žalovaný včas odpor vecne odôvodnený, v ktorom nesúhlasil s dôvodmi podanej žaloby a vzniesol aj námietku premlčania minimálne pre úhrady zaplatené viac ako tri roky pred podaním žaloby, t.j. pred 22.02.2015. Na základe včas podaného vecne odôvodneného odporu žalovaného preto súd vydaný platobný rozkaz podľa § 267 ods. 2 CSP v celom rozsahu zrušil rozsudkom č.k. 6Csp/32/2018-72 zo dňa 14.05.2018.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie všetkými navrhnutými listinnými dôkazmi: žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. I. 7, zmluvné dojednania č. I. 8, oznámenie o schválení úveru č. I. 9, potvrdenie o zrealizovaní transakcie č. I. 10-11, karta klienta č. I. 12, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere č. I. 33, na základe ktorých, s prihliadnutím k obsahu vyjadrení účastníkov konania v ich písomných podaniach, súd zistil nasledovný skutkový stav:

4. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzatvorili (žalobca podpisom žiadosti dňa 27.09.2012 a žalovaný jej akceptovaním dňa 09.10.2012) zmluvu o tzv. revolvingovom úvere (ďalej aj len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobcovi vo výške 1.500,- Eur, ktorý mal žalobca splatiť v 42 mesačných splátkach po 80,37 Eur splatných k 24. dňu v mesiaci, spolu s odmenou (úrokmi) vo výške 1.875,54 Eur, keďže spolu by mal žalobca zaplatiť 3.375,54 Eur, to všetko pri úrokovej sadzbe a RPMN úveru 70,01 % ročne, a pri priemernej hodnote RPMN 45,60 %. Zároveň bolo dojednané poskytnutie ďalšieho úveru (tzv. revolving) vo výške 790,84 Eur so zmluvnou odmenou (úrokom) za jeho poskytnutie vo výške 1.138,04 Eur, keďže spolu by mal žalobca zaplatiť 1.928,88 Eur, pri ktorom nebolo dojednané v akých splátkach (výška a počet) má žalobca tento úver splatiť (celkovej sume 1.928,88 Eur zodpovedá pri výške mesačnej splátky 80,37 Eur počet 24 mesačných splátok, v zmluve tieto údaje ale uvedené nie sú), to všetko pri úrokovej sadzbe úveru 76,21 % ročne a RPMN 63,32 %. V bode 8.1 Zmluvy sa žalobca zaviazal zaplatiť žalovanému poplatok za službu odloženia maximálne troch splátok úveru vo výške 215,75 Eur (čo zodpovedá 2,68 násobku jednej mesačnej splátky). Podľa bodu 4.2 zmluvných dojednaní, ak dlžník zaplatí vždy každých 24 splátok pri úvere so splatnosťou 42 mesiacov, bude mu za podmienok predchádzajúceho schválenia zo strany veriteľa úver automaticky navýšený o sumu revolvingu (t.j. v prípade žalobcu to mala byť suma 790,84 Eur), pričom podľa bodu 4.3 zmluvných dojednaní výška mesačných splátok zostáva rovnaká, pričom presná hodnota RPMN bude dlžníkovi oznámená v oznámení o poskytnutí revolvingu, ktoré odošle veriteľ dlžníkovi po uskutočnení revolvingu spolu s novým splátkovým kalendárom. Podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru č. I. 9, žalobcovi bol schválený úver vo výške 1.500,- Eur so splatnosťou v mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur splatných od 24.11.2012 do 24.04.2016 s RPMN 67,24 % a s poplatkom za službu odloženia maximálne troch splátok vo výške 215,75 Eur, a ďalej bol žalobcovi schválený revolving vo výške 902,92 Eur so splatnosťou v mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur s RPMN 60,49 % a s celkovou sumou, ktorá musí dlžník zaplatiť pri poskytnutí každého revolvingu 1.928,88 Eur. Úver podľa Zmluvy bol žalobcovi vyplatený na jeho účet vo výške 1.284,25 Eur dňa 10.10.2012 a prvý revolving bol vyplatený na účet žalobcu dňa 27.10.2014 vo výške 678,76 Eur. Podľa karty klienta žalobca zaplatil splátkami zaplatenými od 26.11.2012 do 09.03.2017 spolu 3.475,17 Eur, pričom istinu poskytnutého úveru a prvého revolvingu 1.963,01 Eur (1.284,25 + 678,76) žalobca splatil 25. splátkou zaplatenou dňa 07.11.2014.

5. O vzniku bezdôvodného obohatenia sa žalobca dozvedel v deň prevzatia právneho zastúpenia jeho advokátkou 26.05.2017, kedy žalobca podpísal splnomocnenie na zastupovanie.

6. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 9 ods. 2 písm. g), j) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v roku 2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v roku 2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

7.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená Zmluva, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch.

8.Podľa uzatvorenej Zmluvy aj podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru, žalobcovi bol schválený úver vo výške 1.500,- Eur splatný v mesačných splátkach vo výške 80,37 Eur splatných od 24.11.2012 do 24.04.2016 v celkovej čiastke 3.375,54 Eur s RPMN 70,01 % resp. 67,24 %. Takto dojednaný úver bol žalobcovi poskytnutý v sume 1.284,25 Eur (t.j. nie v sume 1.500,- Eur). Zo spôsobu poskytnutia úveru žalobcovi plynie, že žalovaný pri poskytnutí úveru od požadovanej a schválenej istiny úveru 1.500,- Eur odpočítal poplatok za službu odloženia maximálne troch splátok vo výške 215,75 Eur dojednaný v bode 8.1 Zmluvy. Uzatvorená Zmluva ani oznámenie veriteľa o schválení poskytnutého úveru tak neobsahujú všetky zákonom predpísané náležitosti, resp. tieto nie sú uvedenej v správnej výške, pretože údaje o splatnosti úveru (42 splátok po 80,37 Eur), celkovej čiastke (3.375,54 Eur) a výške RPMN (70,01 % resp. 67,24 %) vychádzajú z predpokladu, že žalobcovi bude reálne vyplatený úver v sume 1.500,- Eur, t. j. bez zohľadnenia poplatku za službu odloženia maximálne troch splátok vo výške 215,75 Eur. Súčasťou nákladov žalobcu súvisiacich s úverom je však aj tento poplatok, pri zohľadnení ktorého potom výška RPMN úveru predstavuje 128 %, čo zodpovedá žalobcovi reálne vyplatenej sume úveru 1.284,25 Eur so splatnosťou v 42 splátkach po 80,37 Eur a nákladoch žalobcu pozostávajúcich z odmeny (úroku) 1.875,54 Eur a uvedeného poplatku 215,75 Eur. Uzatvorená zmluva preto neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (najmä správny údaj o RPMN a celkových nákladoch žalobcu), resp. údaje uvedené v zmluve nie sú správne. Z hľadiska dodržania základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovených § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. možno takto stanovené obsahové náležitosti považovať za dodržané iba v prípade úplného uvedenia všetkých údajov v správnej hodnote teda nie aj v prípade uvedenia akéhokoľvek z údajov v zmluve v hodnote nesprávnej. Veriteľ nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nákladoch spojených s úverom alebo o výške RPMN, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi podľa uzatvorenej zmluvy zaplatiť. Keďže úverová zmluva správny údaj o celkovej čiastke a o výške RPMN neobsahuje, nespĺňa základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia ktorej je ustanovením § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. sankcionovaná tým, že žalobcovi poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a o výške RPMN sú pritom práve tými údajmi, ktorých neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Rovnakými nedostatkami je postihnuté aj dojednanie tzv. revolvingového úveru, ktorý mal byť žalobcovi poskytnutý vo výške 902,92 Eur a žalobca mal tento revolving splatiť splátkami v celkovej čiastke 1.928,88 Eur. Takto dojednaný revolving bol však žalobcovi poskytnutý iba v sume 678,76 Eur, pričom pri jeho splatnosti v celkovej sume 1.928,88 Eur v 24 splátkach po 80,37 Eur výška RPMN revolvingu predstavuje až 243,80 %. Žalobca tak bol v oboch prípadoch povinný zaplatiť žalovanému iba istinu čerpaného úveru a revolvingu, t. j. sumu 1.963,01 Eur (1.284,25 + 678,76).

9.Z karty klienta vyplýva, že žalobca zaplatil žalovanému splátky v celkovej výške 3.475,17 Eur, teda o 1.512,16 Eur viac ako bola celková výška istiny poskytnutého úveru a revolvingu, ktoré podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. sa považujú za bezúročné a bez poplatkov, žalovaný preto na zaplatenie prostriedkov presahujúcich istinu úverov nemal právny nárok. Preto suma, ktorú žalobca zaplatil nad istinu poskytnutých úverov (t.j. suma 1.512,16 Eur) predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného získané plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

10.Námietka premlčania vznesená žalovaným nebola dôvodná ani sčasti. Právo na vrátenie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v 2-ročnej subjektívnej a 3-ročnej alebo 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Subjektívna premlčacia doba plynie v rámci objektívnej premlčacej doby, pričom môže začať plynúť najskôr okamihom začatia plynutia objektívnej premlčacej doby, ale aj neskôr. Pre plynutie subjektívnej premlčacej doby je v súlade s § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka rozhodujúce, kedy sa dozvedel oprávnený o bezdôvodnom obohatení

a kto ho získal. Nestačí pritom len možnosť sa uvedené dozvedieť, ale kedy sa tak skutočne stalo. Nie je rozhodujúce, že pri vynaložení obvyklej starostlivosti sa mohol o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedieť skôr (z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/301/2011 zo dňa 4.7.2012). Súd má za to, že s poukazom na udelenie plnej moci advokátke žalobcom dňa 26.05.2017, kedy bol žalobca jeho advokátkou oboznámený so skutkovým a právnym stavom, žalobca sa o bezdôvodnom obohatení žalovaného dozvedel až v tento deň t.j. 26.05.2017. Žalovaný nepreukázal, že by sa žalobca o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, preukázateľne dozvedel už skôr, dospel súd k záveru, že najskôr dňa 26.05.2017, odkedy žalobcovi začala byť poskytovaná právna pomoc advokátom, žalobca zistil, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil a práve odvtedy začala plynúť dvojiročná subjektívna premlčacia doba na podanie žaloby. Žaloba bola na súd podaná v rámci dvojiročnej subjektívnej premlčacej doby, a to dňa 22.02.2018. Pretože subjektívna premlčacia doba plynie v rámci objektívnej, súd ďalej skúmal, či žaloba bola podaná tiež v rámci trojiročnej objektívnej premlčacej doby. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka rozhodujúce faktické získanie bezdôvodného obohatenia, v tomto prípade by malo ísť o splátky, ktorými žalobca ako dlžník zaplatil viac, ako len prijaté plnenie ako istina úveru. Námietka premlčania vznesená žalovaným potom s poukazom na trojiročnú objektívnu premlčaciu dobu (ktorá začala v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka plynúť od uhradenia tej-ktorej splátky, ktorou žalovaný mal získať bezdôvodné obohatenie) bola vznesená dôvodne, pretože žaloba bola podaná dňa 22.02.2018, t.j. niektoré so žalobcom zaplatených splátok boli zaplatené už viac ako tri roky pred podaním žaloby (splátky zaplatené pred 22.02.2015). Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že v prejednávanej veci je potrebné aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu, pretože v konaní nebolo preukázané, že by sa žalovaný bezdôvodne obohatil úmyselne, keďže nebolo preukázané, že by jeho úmysel (hoci aj nepriamy) smeroval k získaniu bezdôvodného obohatenia v rozhodnom čase, t. j. v čase uzatvorenia zmluvy, ktorá mala obsahovať ustanovenia, na základe ktorých malo byť žalovanému poskytnuté plnenie vo väčšom rozsahu, ako je prípustné. Na preukázanie úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nepostačuje iba to, že formulárovú zmluvu, ktorá nespĺňa všetky náležitosti podľa zákona, vyhotovil žalovaný, ktorý dlhodobo vystupuje v pozícii poskytovateľa spotrebiteľských úverov. Zo samotnej podstaty tohto podnikania vyplýva to, že žalovaný poskytol žalobcovi peniaze s tým, aby sa mu tieto peniaze vrátili aj so ziskom, ktorý zisk predstavovali dohodnuté úroky a ďalšie poplatky v súvislosti s poskytnutým úverom. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný sa nemohol chcieť bezdôvodne obohatiť, pretože dôvodom jeho podnikateľskej činnosti bolo poskytovanie úverov a zo samotnej definície § 497 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluvou o úvere veriteľ na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky a tento sa ich zaväzuje vrátiť a zaplatiť úroky. Preto nebolo úmyslom žalovaného ako poskytovateľa úveru sa bezdôvodne obohatiť, ale poskytnúť finančné prostriedky za úroky, teda za účelom dosiahnutia zisku. Iba skutočnosť, že žalovaný ako veriteľ očakával zisk zo svojho podnikania, nemôže sama o sebe znamenať jeho úmysel bezdôvodne sa obohatiť. Následne vyvedený záver o neprimeranom zisku osoby oprávnene poskytujúcej úvery, nemožno vykladať spätne k obdobiu uzatvorenia zmluvy, pretože pri úmyselnej forme bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje, aby úmysel obohatiť sa na úkor jedného bol daný v čase obohatenia, teda už v čase podpísania zmluvy (z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24Co/632/2015 zo dňa 29.6.2016). Keďže žalobca nepreukázal, že by žalovaný mal úmysel získať bezdôvodné obohatenie vo vzťahu k plneniu zo zmluvy uzavretej medzi stranami sporu, nebolo možné dospieť k záveru o dôvodnosti použitia desaťročnej objektívnej premlčacej doby.

11. Vznesenie námietky premlčania je uplatnením práva, ktoré zákon predpokladá, a len výnimočne možno dospieť k záveru, že ide o uplatnenie práva v rozpore s dobrými mravmi, pričom takýto záver musí byť odôvodnený okolnosťami toho-ktorého prípadu. Za zneužitie práva nie je možné bez ďalšieho považovať skutočnosť, že námietku premlčania vznesol dodávateľ zo spotrebiteľského vzťahu. Vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania žalovaným mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. O takýto prípad môže ísť iba výnimočne. V rozpore s dobrými mravmi môže byť len taký výkon práva stranou sporu, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhej strany sporu, pričom vo vzťahu ku vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhá strana sporu márne uplynutie premlčacej doby nezavinila a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprimerane tvrdým postihom. Pre posúdenie primeranosti postihu je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, najmä vziať do úvahy charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby (z rozhodnutia Ústavného súdu SR II. ÚS 176/2011). Vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivito a v ich vzájomných súvislostiach súd uplatnenú námietku premlčania zo strany žalovaného vyhodnotil

ako rozpornú s dobrými mravmi. Súd mal za to, že uplatnenie námietky premlčania žalovaným je výrazom zneužitia práva na úkor žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý márne plynutie premlčacej doby nezavinil, lebo ako už bolo vyššie uvedené, skutočnosť, že plnil viac, ako mal, sa dozvedel až po konzultácii so svojou advokátkou dňa 26.05.2017. Následne udelenie splnomocnenia advokátke zo strany žalobcu na zastupovanie vo veci preto podľa názoru súdu nie je možné hodnotiť ako bezdôvodné nedbanie na svoje práva. Na strane druhej žalovaný ako subjekt poskytujúci spotrebiteľské úvery od roku 2008 si v súvislosti s množstvom sporov vedených na celom území Slovenskej republiky proti dlžníkom neplniacim si svoje zmluvné záväzky, musí byť veľmi dobre vedomý nedostatkov vytykaných súdnymi rozhodnutiami z hľadiska absencie obligatórnych obsahových náležitostí v jeho formulárových zmluvách o spotrebiteľských úveroch, a tým aj bezúročnosti a bezodplatnosti poskytnutých úverov žalovaným. Uplatnenie námietky premlčania žalovaným, súd preto v prejednávanej veci považoval za taký výkon práva, ktorý je výrazom zneužitia práva na úkor spotrebiteľa, voči ktorému by priznanie účinkov premlčania s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávaneho prípadu by bolo neprimerane tvrdým postihom. Preto na žalovaným vznesenú námietku premlčania ako na dobrým mravom odporujúcu súd neprihliadal, podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.512,16 Eur.

12. Záväzok žalovaného vrátiť žalobcovi zaplatené splátky presahujúce istinu poskytnutého úveru ako bezdôvodné obohatenie nemá zmluvou ani zákonom stanovenú splatnosť, splatným sa preto stáva podľa § 563 Občianskeho zákonníka na výzvu veriteľa. Keďže žalobca pred podaním žaloby nevyzval žalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia, stal sa jeho nárok splatným až dňom doručenia žaloby žalovanému, k čomu došlo 01.03.2018 a počnúc od 02.03.2018 je žalovaný v omeškaní so zaplatením sumy 1.512,16 Eur. Preto súd žalovaného zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške vo výške 5 % ročne zo sumy 1.512,16 Eur od 02.03.2018 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti, pokiaľ sa žalobca domáhal zaplatenia úroku z omeškania už od 10.03.2017 súd podanú žalobu ako v nepatrnej časti nedôvodnú zamietol.

13. O trovách konania rozhodol súd podľa zásady úspechu v zmysle § 255 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný takmer v celom rozsahu, neúspešný bol len v nepatrnej časti o zaplatenie úroku z omeškania z dobu od 10.03.2017 do 01.03.2018. Súčasne platný CSP už priamo výslovne nerozlišuje neúspech iba v nepatrnej časti, ako tomu bolo podľa § 142 ods. 3 OSP, priznať strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP) však nevyklučuje stanoviť tento pomer bez prihliadania na neúspech v nepatrnej časti predmetu konania, pretože nemá žiadny praktický zmysel určovať pomerný neúspech účastníka konania iba v nepatrnej časti (spravidla zamietnutie časti úroku z omeškania alebo inak nevýznamnej časti predmetu konania). Aj toto je jeden z prípadov, v ktorých medzerovitá a neúplná konštrukcia CSP vyžaduje doplnenie, ktoré nemožno efektívne previesť inak ako pomocou už zrušeného OSP resp. v širšom zmysle použitím historického a komparatívneho výkladu, pričom na nepatrný neúspech účastníka konania okrem § 142 ods. 3 OSP pamätal nielen § 129 ods. 3 zákona č. 142/1950 Zb. Občianskeho súdneho poriadku ale už aj § 43 rakúskeho civilného súdneho poriadku z roku 1895 platný doteraz. O trovách konania preto súd rozhodol podľa § 255 CSP tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

14. O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že žalovanému súd uložil povinnosť zaplatiť dlh žalobcovi v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).